

Speedway Grand Prix w okresie od 2010 roku do imprezy organizowanej w roku 2021 włącznie – zanonimizowane w zakresie w którym zgodnie pkt. 1 niniejszej decyzji odmawia udostępnienia informacji (2).

Wnioskiem z dnia 18 lutego 2021 roku doręczonym do tut. Kolegium w dniu 28 kwietnia 2021 roku Pan Michał Zaręba zwrócił się o stwierdzenie nieważności decyzji Prezydenta Miasta Torunia z dnia 28 października 2021 roku znak: WSiR.1431.7.2021 wskazując, iż została ona wydana z rażącym naruszeniem przepisu art. 132 Kpa bowiem uwzględniła Jego odwołanie jedynie częściowo zaś przepis ten ma zastosowanie wyłącznie w sytuacji gdy organ w całości uwzględni odwołanie a nie tylko w części.

Pismem z dnia 19 maja 2022 roku znak: SKO-55-17/22 zawiadomiono o wszczęciu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności w/wym decyzji.

Po jego przeprowadzeniu Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Toruniu zważyło, co następuje:

Z zasady ogólnej trwałości ostatecznych decyzji administracyjnych wyrażonej w przepisie art. 16 § 1 zdanie pierwsze Kpa oraz reguły ustanowionej w zdaniu drugim tego przepisu stanowiącej, że uchylenie lub zmiana takich decyzji, stwierdzenie ich nieważności oraz wznowienie postępowania może nastąpić tylko w przypadkach przewidzianych w kodeksie lub w ustawach szczególnych wynika, że postępowanie w przedmiocie nieważności ostatecznej decyzji administracyjnej jest nadzwyczajnym i wyjątkowym środkiem weryfikacji takich rozstrzygnięć. Przesłanki stwierdzenia nieważności decyzji zostały enumeratywnie wymienione przez ustawodawcę w przepisie art. 156 § 1 Kpa. Jedną z takich przesłanek jest ustalenie, że decyzja została wydana z rażącym naruszeniem prawa (art. 156 § 1 pkt 2). W utrwalonym i obszernym orzecznictwie sądów administracyjnych dotyczącym tej problematyki utrwalili się poglądy, że z rażącym naruszeniem prawa nie może być utożsamiane każde, nawet oczywiste naruszenie prawa bowiem nie każde naruszenie prawa dyskwalifikuje decyzję w takim stopniu, że niezbędna jest jej eliminacja tak, jakby od początku nie została wydana. W wyroku z dnia 27 października 1998 roku (sygn. akt II SA 1202/98 – LEX nr 41891) Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że „cechą rażącego naruszenia prawa jest to, że treść decyzji pozostaje w sprzeczności z treścią przepisu przez proste ich zestawienie ze sobą; nie chodzi tu bowiem o błędy w wykładni prawa, ale o przekroczenie prawa w sposób jasny i niedwuznaczny”. Z rażącym naruszeniem prawa, o którym mowa w art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. mamy do czynienia wówczas, gdy rozstrzygnięcie zawarte w wydanej decyzji jest w sposób oczywisty sprzeczne z treścią przepisu prawnego na podstawie którego decyzja ta została wydana, a zarazem skutki jakie wywołuje ta decyzja nie dają się pogodzić z wymogami praworządności.

Taka sytuacja występuje w rozpatrywanej sprawie. Zgodnie z art. 132 Jeżeli odwołanie wniosły wszystkie strony, a organ administracji publicznej, który wydał decyzję, uzna, że to odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie może wydać nową decyzję, w której uchyli lub zmieni zaskarżoną decyzję. Przepis § 1 stosuje się także w przypadku, gdy odwołanie wniosła jedna ze stron, a pozostałe strony wyraziły zgodę na